

Half gaar

(Medium Rare)

Klucht in drie bedrijven

door

STEVE HOGUE

Nederlandse bewerking

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HALF GAAR – MEDIUM RARE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEVE HOGUE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1978 by Steve Hogue
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Spelers:

HARRY POOL.....	licht overspannen beambte, 25 jr
BONNY POOL.....	zijn rustige vrouw, ca 25 jr
BART JOLINK.....	sluw heerschap, ca 35 jr
LUCY JOLINK.....	zijn vlotte vrouw, ca 30 jr
TINA SMELT.....	Lucy's vindingrijke oma, ca 80 jr
MEINDERT KOK.....	Tina's vrijpostige vriend, ca 80 jr
CORA PRUIM.....	eenzame secretaresse, ca 40 jr
MERCEDES.....	kortaangebonden taxichauffeuse

TINA'S medeleden van de VROEGE VOGELS, ca 70 – 80 jr

IRMA FLIPSTOP.....	de arrogante President
FENNY GANZENPAS.....	de slordige Secretaris
HERTA HOGEBORST.....	de agressieve Chef Orde
IRIS NETVLIES.....	het zeer bijziende Lid

BRIGADIER BLINDGANG.....	brute oudere politieman
AGENT PROP.....	jonge frisse politieman

(eventuele dubbelrol met BART)

Decor:

De woonkamer van Harry en Bonny Pool's pas verworven huis. De deur naar de keuken is rechts, de voordeur is midden achter, links is een slaapkamerdeur. Rechts van deze deur zien we nog enkele treden van de trap naar de verdieping. Aan weerszijden van de entree zijn twee ramen, waardoor zicht is op bomen voor de flats aan de overzijde.

In de buurt van de trapopgang staat een forse bank met zijn rug naar de zaal. Een kleine bank staat tegen de wand rechts bij de keukendeur. Midden staat nog een fauteuil in de buurt van de voordeur. Verder nog enkele stoelen en kleine tafeltjes met schemerlampen en de telefoon.

In de eerste scène zien we op een raam nog de achterzijde van een "TE KOOP" affiche, met een papierstrook daaroverheen met de tekst "VERKOCHT", de affiche wordt na die scène verwijderd.

Eerste bedrijf

scène 1

Laat in een middag in augustus. BART en LUCY JOLINK komen op vanuit de keuken, gevolgd door het opgewekte paar HARRY en BONNY POOL.

LUCY: O, ik weet zeker dat jullie van dit huis gaan houden. Wij hebben er ook zoveel plezier van gehad. Er liggen voor ons hier zoveel goede herinneringen.

BONNY: Bij ons was het liefde op het eerste gezicht toen we hier vorige maand kwamen kijken. En nu lijkt het nog wel mooier. Ik ben ook heel blij dat jullie besloten hebben het gemeubileerd te verkopen.

HARRY: Nu kunnen wij er zo intrekken!

BART: En wij kunnen er zo uittrekken!

BONNY: *(enthousiast)* Het is helemaal waar we op uit waren!

HARRY: En wat goed dat we geen makelaar nodig gehad hebben! Dat heeft ons heel wat lieve Eurootjes bespaard. *(luide dreunen uit de slaapkamer)*

BONNY: Lieve help! Wat was dat?

LUCY: Wat was wat?

HARRY: Dat gedreun, die bonzen.

BART: Ach, wat dom van ons! Hebben we toch vergeten de familie Pool in te lichten over de niet uit te roeien familie reuzenrat! *(alle lachen)*

HARRY: Nou, als die beesten één keer van Bonny's kookkunst hebben geproefd, zijn ze zo verdwenen.

BONNY: *(vrolijk)* Harry, jij boef! Waarom heb je dan zo'n buikje?

BART: Nee, maar serieus, het zijn waarschijnlijk de buizen in de kelder. In deze tijd van het jaar raken die buizen, net als sommige mensen bij een weersomslag, ook wat de kluts kwijt.

HARRY: Zal ik je wat vertellen? In het huis, wat we tot nu huurden, waren er zoveel gekke geluiden, dat we dachten dat het een inrichting was...voor gestoorde klopgeesten! *(allen lachen)*

LUCY: *(draait snel naar BART)* Lieverd, we moeten nu echt rennen! We moeten nu afscheid nemen van deze aardige mensen.

BART: Je hebt gelijk, poepie. *(de JOLINKS naar de voordeur, HARRY en BONNY volgen)*

BONNY: Eh... wat zeiden jullie ook alweer? Waar jullie gaan wonen, bedoel ik. In het geval dat er post voor jullie komt...

BART: Delfzijl!

LUCY: *(tegelijk)* Westkapelle! *(korte stilte, dan weer tegelijk)*

BART: Westkapelle!

LUCY: Delfzijl!

BART: *(brede grijns)* Ach ja... Delfkapelle! Zo'n schattig klein plaatsje op de Veluwe. *(gehaast)* Al dat water van die meren daar. Zeilen zijn we gek op. Vissen ook! Prachtige visstekjes daar!

LUCY: Echt wat voor Bart! Gek op vissen! Hij heeft het altijd maar over vissen.

BONNY: Op de Veluwe?

BART: Zei ik Veluwe? De Veluwe verwar ik altijd met Vinkeveen.

HARRY: Jullie gaan naar Vinkeveen!

LUCY: Nee, naar Westzijl. *(weer een luid gebons)*

BONNY: *(schrikt op)* Wat is dit?!

BART: *(grijpt haar hand, schudt die heftig)* We moeten echt rennen! *(opent de deur)* Wat goed dat ik de scharnieren heb gesmeerd. Het loopt weer als 'n zonnetje! Zeg, dat geluid is niks bijzonders, hoor. Gewoon de buizen. *(duwt Lucy naar buiten)*

HARRY: Ja maar...

BART: Ik heb er ook een nieuwe knop op gezet. Op de deur bedoel ik. Roestvrij koper... Nou, mensen, het allerbeste! *(af, sluit de deur achter zich)*

HARRY: Het allerbeste! *(korte stilte, HARRY en BONNY naar midden)*
Nou ja, schatje, die post van hun, daar vinden we nog wel wat op.

BONNY: *(wrijft zich nadenkend over de kin)* Er klopt iets niet, Harry.

HARRY: Er klopt iets wel en dat zijn die buizen. Je hoorde wat hij zei. Waarom zou hij liegen?

BONNY: Toch leek het net alsof ze wat probeerden te verdoezelen.

HARRY: Welnee! Het zijn de buizen. Daarom... kijk, er is altijd wel iets niet helemaal goed aan een huis. Dat weet ik toch, daarom heb ik deze week ook vrijaf genomen. Hé, laten we ons nu niet gelijk zorgen maken. *(legt zijn handen op haar schouders)* Maak je daarover nou maar geen zorgen, spaar me alsjeblieft een beetje. Denk aan wat ik allemaal aan m'n hoofd heb. Aan wat ik allemaal te regelen heb, met de financiering, de advocaten-toestanden, die verzekeringen... Mijn hoofd loopt om. Als ik knettergek ben geworden, zal je wel andere geluiden horen dan wat gebonk van buizen en pijpen.

BONNY: Ja, sorry lieverd. Je hebt de laatste maanden zoveel stress gehad, ook al op je werk en nu om al het geld voor het huis rond te krijgen. Weet je, ga even lekker op de bank rusten, dan maak ik een paar hamburgers klaar. *(duwt hem richting bank)* Toe maar, ga even liggen, jongen. *(HARRY ligt zo dat het publiek hem niet ziet, maar wel zijn voeten buiten de bank ziet steken, richting keuken)*

HARRY: Hè ja, dit heb ik even nodig.

BONNY: Doe nu maar 'n dutje en laat die druk in je hoofd maar even waaien. *(naar de keuken)* Ik zal die hamburgers precies zo maken als jij ze graag wilt, met een lekker knapperig korstje. Goed doorbakken. *(af)*

HARRY: *(slaperig)* Hm... lekker schatje... lekker knapperig.... Schatje... lekker... goed doorbakken... schatje... *(stilte; de slaapkamerdeur gaat langzaam open, TINA steekt haar hoofd om de deur, kijkt rond, ziet HARRY)*

TINA: Wat eten we, jongeman?

HARRY: *(versuft)* Ham... bur.. gers...

TINA: Heel goed. Maar vlug wat, ja, ik gier van de honger. *(terug in slaapkamer, sluit deur)*

HARRY: *(na stilte)* Wat? *(zijn voeten trekt hij terug, zijn handen verschijnen boven de rug van de bank, daarna zijn haar en dan twee grote ogen; zit dan rechtop)* Liefje?

BONNY: *(uit zicht in keuken)* Joehoe?

HARRY: Niet meer doen, hè.

BONNY: *(op uit keuken, in schort en met spatels)* Wat niet meer doen?

HARRY: Niet meer met zo'n gek stemmetje praten...

BONNY: Hm?

HARRY: En dan vragen wat we gaan eten. Ik zou toch rusten, de druk weg laten waaien.

BONNY: *(naar hem toe)* Maar Harry, ik ben al de tijd in de keuken bezig met de hamburgers.

HARRY: Zou ik dan gedroomd hebben?

BONNY: Was het in kleur of in zwart-wit?

HARRY: *(laat zich weer op de bank vallen)* Wat ik zo'n beetje uit m'n ooghoeken zag, was wit en lelijk. Het moet wel een droom geweest zijn. Het is in orde, let maar niet op mij.

BONNY: *(terug naar de keuken)* Nu, ontspan je dan maar en droom over leuke dingen. *(af in de keuken)*
(korte stilte; de slaapkamerdeur gaat weer open, TINA met het hoofd om de deur)

TINA: Dat vergat ik nog. Doe die hamburger van mij niet zo doorbakken, ook niet rauw... half gaar, zeg maar. *(sluit de deur)*

HARRY: *(slaperig)* Doe die van mij ... half gaar, liefje... Half gaar!

BONNY: *(op uit de keuken; HARRY zit rechtop, staart verbaasd richting publiek)* Wat bedoel jij met "half gaar"? Droomde jij weer raar, Harry?

HARRY: Eh... nee. Eh... grapje. Half gaar is... raar. Ga maar naar je hamburgers. Ik geloof dat ik beter een beetje kan rondlopen om die druk wat weg te krijgen. *(staat op)*

BONNY: Nog één keer, Harry Pool, en je krijgt een verbrande burger op je bordje! *(af in de keuken)*

HARRY: *(krabt zich het hoofd, praat in zichzelf)* Het is allemaal stress... stress en nog eens stress... maar ik dacht dat ik toch echt iemand... *(naar de slaapkamerdeur, luister daar scherp, hoort niets, gaat tevreden glimlachend terug)* Half gaar, ha! *(terug naar de bank)* Ik wil een knapperig korstje... Wie heeft het nou over half gaar?

TINA: *(op uit de slaapkamer)* Ik! Ik heb het over half gaar! Hoe vaak moet ik dat nog herhalen: half gaar! *(af, slaat de deur achter zich dicht, HARRY staart verbijsterd naar de deur)*

BONNY: *(op uit de keuken)* Is daar iemand?

HARRY: Nee, daar is niemand... nou ja, ik en nou jij... maar daar was wel iemand...

BONNY: Harry! Als je nu niet ophoudt...

HARRY: *(valt haar in de rede)* Lieverd! *(naar haar toe)* Nu moet je even naar me luisteren.

BONNY: Ik word langzamerhand jouw gedoe wel moe!

HARRY: Ik doe helemaal geen gedoe! Ik bedoel...

BONNY: Ik moet weer naar de burgers.

HARRY: *(houdt haar tegen)* Wacht, ik moet je wat vertellen.

BONNY: Wat?

HARRY: Ik zei net toch dat ik iets raars had gedroomd? Nou, dat was geen droom.

BONNY: Waar heb je het over? Dit bedoel ik nou met "gedoe"!

HARRY: Luister. Er is iemand in die slaapkamer.

BONNY: Harry Pool! Daar is niemand in die slaapkamer.

HARRY: Daar is een oud vrouwtje in die slaapkamer. Kijk zelf maar.

BONNY: Ik ga je dokter bellen. Misschien kan hij iets aan jouw "gedoe" doen. *(BONNY naar de telefoon, pakt de hoorn van de haak, kiest een nummer. TINA op uit de slaapkamer, BONNY stopt met kiezen, staart haar aan)*

TINA: Je moet niet zo de hele dag maar blijven bellen. *(gaat in de fauteuil zitten)* Ik verwacht telefoontjes van mevrouw Sapmeester en mevrouw Lap. Ze moesten allebei naar de specialist vandaag.

BONNY: O... *(hangt op)*

TINA: Welke dokter zou je bellen?

BONNY: Eh... Dokter Boorgat.

TINA: Niet doen! Dat is een kwakzalver. Bel dokter Pleksma. Die besteedt tenminste tijd aan zijn patiënten. Bij die Boorgat voel je net een auto die binnen een paar minuten de wasstraat in en uit gaat.

HARRY: *(na korte stilte)* U... u... u bent mevrouw...?

TINA: Over dokters gesproken... Ik heb op het moment ook weer zo verrekt veel last van m'n knieën. Ik moet er ook nodig weer 'ns aan laten dokteren. En dan m'n handen...

BONNY: Eh... Harry, ik moet echt weer naar de hamburgers. Praat jij ondertussen even door... met... mevrouw... *(af in de keuken)*

HARRY: Ja... eh... Ik ben dus Harry Pool en zij daar in de keuken, dat is mijn vrouw Bonny. Wij... wij wonen hier.

TINA: Weet ik toch. M'n kleindochter heeft me verteld dat jullie vandaag hier in zouden trekken. Nou, is het hier 'n beetje naar jullie zin?

HARRY: Ja, jazeker, dank u wel. Het is alleen... wat zei u nu? Is mevrouw Jolink uw kleindochter?

TINA: Ja.

HARRY: Maar dan hoort u toch bij de Jolinks te zijn als ze...

TINA: Niks hoor. Ik hoor hier. Zij zeiden dat ik hier kon blijven.

HARRY: De Jolinks zeiden dat u in ons huis kon blijven?

TINA: *(slaat met haar handen heftig op de armleuning)* Mijn handen slapen! Heb ik tegenwoordig alsmaar last van. Ik kan ze alleen maar zo wakker krijgen. *(BONNY op uit de keuken)*

HARRY: Dus dat lawaai waren niet de buizen maar dat was zij!

TINA: Zeg, wat ruiken die hamburgers goed! Ik hoop echt dat die van mij half gaar zijn. *(blijft met haar handen slaan)* Als ze verbranden, krijg ik er maagzeer van, en als ze nog zo'n beetje rauw zijn, kan ik rekenen op een diarreeaanval.

HARRY: *(regen BONNNY)* Zij maakte die geluiden in de slaapkamer. En wij maar denken dat het de buizen in de kelder waren. Mevrouw is de oma van mevrouw Jolink. Zij hebben haar gezegd dat ze hier kon blijven. Dat is toch niet te geloven.

BONNY: Hoe heet ze dan? Heeft ze dat al gezegd?

HARRY: Dat wilde ze niet zeggen. Je weet hoe sommige bejaarden zijn.

BONNY: *(tegen TINA)* U bent mevrouw... mevrouw...

HARRY: Ja, zo heb ik het al geprobeerd.

BONNY: Mevrouw...?

TINA: Smelt! Ik ben mevrouw Tina Smelt en ik krijg elke maand 134 Euro en 27 cent van de Sociale Dienst. Nou, daar kom je niet ver mee, dat kan ik je wel vertellen.

HARRY: Maar mevrouw... hoe zei u?

TINA: Smelt!

HARRY: Denkt u niet dat u zich veel meer thuis zal voelen bij uw kleindochter? Ik bedoel, wij waren niet van plan hier een bejaardentehuis te beginnen.

TINA: Ik verhuis niet naar die plek waar mijn kleindochter en haar glibber van een vent heengaan. Alleen de naam van die plaats staat me al niks aan. Bovendien, al mijn vrienden wonen hier, behalve dan natuurlijk Lottie, die woont op Ameland.

HARRY: En waar zijn de Jolinks nu precies heen getrokken, als dat tenminste geen geclassificeerde informatie is?

TINA: Waar heb je het over?

HARRY: Is het geheim waar ze nu wonen?

TINA: Ben jij gek! Goor! Ze hadden het over Goor, en dat ze daar een restaurant wilden beginnen. Nou, Goor is gezegend met de kookkunst van Lucy. Bah!

BONNY: Goed... ik moet nu naar ons eten. Over een minuutje is het klaar. *(af in de keuken)*

TINA: Hamburgers zijn mijn favoriet! Nou ja, na pompoen natuurlijk. Hou jij van pompoen, Pooltje?

HARRY: *(in gedachten)* Jawel, jawel...

TINA: Mijn opa van moeders kant had ze in zijn volkstuin, hij wist nooit wat hij er mee moest. We voetbalden er altijd mee... *(na korte stilte)* Ik heb me m'n hele leven afgevraagd hoe die dingen eigenlijk smaken.

HARRY: Ik dacht dat u zei dat pompoen uw favoriet was.

TINA: Het was ook een pracht, als je er een flinke trap tegen gaf en zo'n ding spatte uit elkaar.

BONNY: *(op uit de keuken)* Het eten is klaar.

TINA: *(hijst zich moeizaam uit de stoel, dribbelt naar de keuken)* Ja, ja, dat ruikt goed, vind je niet, Pooltje? Als ze nou maar niet al te rauw zijn of zwart verbrand, want dan komen mijn ingewanden in opstand. Half gaar, dat is mijn kostje! *(wappert met de handen in de lucht)* Zijn jullie wakker, handjes, er is werk aan de winkel. *(af in de keuken)*

HARRY: Weet je waarom Westkapelle, Delfzijl en Goor heel populaire woonplaatsen zijn?

BONNY: Waarom dan?

HARRY: Omdat ze Smeltvrij zijn! *(beiden af in keuken)*

einde scène 1

scène 2

Na die maaltijd. Het toneel is leeg, maar dan komt TINA op, gevolgd door HARRY en BONNY.

NINIA: *(wrijft over haar maag, gaat zitten)* Die burgers waren klasse! Precies goed. Half gaar!

BONNY: Harry, praat jij maar even fijn met mevrouw Smelt over haar... toestand. Dan ga ik de keuken opruimen. *(af in de keuken)*

HARRY: *(ijsbeert)* Dus u was ergens anders toen we vorige maand het huis kwamen bekijken...

TINA: Ja. Ik was voor een nachtje bij een nichtje in de Achterhoek. Die teelt maden en wormen... maar daar had ik het al over onder 't eten.

HARRY: Dat deed u en ook heel beeldend, maar...

TINA: Vorig jaar had ze voor 50 euro aan duizendpoten verkocht en voor een paar tientjes aan larven.

HARRY: Stop nu maar. Ik heb net gegeten, ik word hier misselijk van.

TINA: Heb ik je ook al verteld hoe lekker ze het vond om met haar handen in zo'n kluit wriemelende wurmpjes te wroeten?

HARRY: Ooooooh! *(rent met zijn handen tegen de buik af in de keuken)*

TINA: Maar ze zei dat er niks leuker was dan... *(korte stilte)*

HARRY: *(langzaam op)* Laten we het alstublieft over iets anders hebben... over uw toestand, mevrouw Smelt.

TINA: Mij best, maar ik heb helemaal geen toestand.

HARRY: *(zit)* U zei dus dat de Jolinks u gezegd hadden dat u hier kon wonen, zelfs nadat zij dit huis verkocht hadden. Klopt dat?

TINA: Ja.

HARRY: Maar... *(gaat staan)* u kunt toch niet bij ons wonen. Dat gaat nu eenmaal niet. Begrijpt u dat niet? *(TINA buigt het hoofd, begint te pruilen, HARRY bij haar op de knieën)* Hé, hé, hé... Dat betekent nog niet dat we u er nu gelijk uitgooien. *(BONNY op uit keuken)* Kom, nu moet u niet overdrijven.

BONNY: Harry! Wat heb je tegen haar gezegd?

TINA: Hij wil me het huis uitgooien. O, gutteguttegut. Wat moet ik nou, waar moet ik heen... *(verbergt het gezicht in haar handen, maar gluurt af en toe of haar actie effect sorteert)*

BONNY: Hoe kàn je, Harry Pool! Een oude dame dreigen haar het huis uit te gooien! Kijk nou 'ns wat je gedaan hebt! Ze is helemaal van streek.

TINA: O, o, als ik er aan denk dat ik vanavond geen plek zal hebben om in alle rust mijn Bijbel te lezen, dan kan ik wel janken. Dan ben ik niks beter af als een van die wurmpjes in die krioelende hoop glibber

en slijm bij mijn nichtje in die natte kelder met schimmel en zwammen... (*HARRY grijpt naar zijn maag, rent af in de keuken*)

BONNY: Lieverd, wat heb jij nou zomaar?

TINA: Misschien heeft hij iets verkeerd gegeten.

BONNY: Mevrouw Smelt...

TINA: Zeg maar Tina.

BONNY: Dat vind ik niet gepast, u bent zoveel ouder. Luister, wat Harry bedoelde te zeggen is dat we u nooit, maar dan ook nooit, buiten de deur zouden zetten als... als een...

HARRY: (*uit zicht*) Zak vuil!

BONNY: Harry, moet dat nu zo? Als een paar oude schoenen, zoiets...

TINA: Je bedoelt dat ik voor *altijd* kan blijven?

HARRY: (*op*) Dat nou niet precies. Bonny, ik ben nog wat misselijk. Leg jij het haar uit.

BONNY: Kijk, u kunt hier zeker blijven zolang u nog geen andere woonplek heeft. Maar Harry en ik denken dat u zich een stuk plezieriger zal voelen tussen mensen van uw eigen leeftijd. We weten zeker dat er hier in de buurt wel mooie schone tehuizen zijn.

TINA: Niks voor mij, die wachtkamers van dokter Dood. Ik zie alle dagen al genoeg mensen van mijn leeftijd. Ik voel me hier prima. (*gaat langzaam staan*) Je kan toch gewoon doen alsof ik je oma ben, oma Smelt, of een of andere tante, tante Tina... (*loopt wat wankelend naar voor*)...en dat je dat ouwe dametje aan een plekje helpt? Ik wil m'n leven hier slijten bij jou en Pooltje. Ik weet niet hoe lang ik nog te leven heb. Misschien nog maar een paar jaar (*hoest*)... of misschien een paar maandjes (*hoest*)... maar misschien ook nog maar een ogenblikje, een paar dagen ofzo... ik denk echt (*hoest*) ...dat ik zomaar een keer... (*valt weer neer in de stoel*) dat ik elk moment zomaar weg kan wezen.

HARRY: U kunt blijven...

TINA: O, Pooltje, God zegene je!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto